

เอกสารวิชาการส่วนบุคคล

(Individual Study)

เรื่อง หลักประชาริปไตย

รัฐธรรมนูญ: การพัฒนาประชาธิปไตยของไทย

จัดทำโดย

พ.อ.หญิง ศิริพัทธ์ วีระภูษากุล

รหัส

๕๘๐๓๓๗

เอกสารวิชาการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตร “หลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย” รุ่นที่ ๓

วิทยาลัยรัฐธรรมนูญ

สถาบันรัฐธรรมนูญศึกษา

สำนักงานศึกษาลัทธิธรรมนูญ

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานศึกษาลัทธิธรรมนูญ

หลักประชาธิปไตย

รัฐธรรมนูญ: การพัฒนาประชาธิปไตยของไทย

ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองจากสมบูรณ์แบบทิราชย์ มาสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนับแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ โดยมีการกำหนดรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นกฎหมายหลักในการปกครองประเทศไทย โดยประเทศไทยได้กำหนดรัฐธรรมนูญฉบับแรกเมื่อ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๔๗๕ กระทำปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๙ เวลาผ่านมา ๘๓ ปี ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญจำนวนทั้งสิ้นถึง ๑๗ ฉบับ ในขณะที่หากพิจารณาการปกครองในระบบประชาธิปไตยโดยผ่านการเลือกตั้ง ประเทศไทยได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั้งสิ้น ๑๗ ครั้ง อีกทั้งยังมีเหตุการณ์ทั้ง การกบฏ การปฏิวัติ และการรัฐประหารในประเทศไทย รวมถึง ๑๗ ครั้งด้วยกัน

จากข้อมูลดังกล่าวในเบื้องต้น ผู้เขียนจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการปกครองระบอบประชาธิปไตยกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในแง่มุมของการพัฒนาทางการเมือง

๑. ความหมายของ ประชาธิปไตย และ รัฐธรรมนูญ

๑.๑ ความหมายของ ประชาธิปไตย มีการให้ความหมายของประชาธิปไตยว่า “ประชาธิปไตย” คือ “การปกครองโดยประชาชน” (Popular rule) หรือ “rule of the people”) คำนี้มักหมายถึงระบบที่ “ประชาชนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมการเมืองร่วมกันตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมส่วนรวม โดยทุกคนมีอำนาจในการตัดสินใจเท่าเทียมกัน”^๑

ประชาธิปไตย ประกอบด้วยคำว่า “ประชา” หมายถึงหมู่คน คือ ปวงชน กับว่า “อธิปไตย” หมายถึงความเป็นใหญ่ ดังนั้นคำว่า ประชาธิปไตย จึงหมายถึง “ความเป็นใหญ่ของปวงชน”^๒

^๑ สารานุกรมปรัชญาออนไลน์ฉบับลังเชป, <http://www.philospedia.net/democracy.html>.

^๒ ปรีดี พนมยงค์, “ประชาธิปไตย” เบื้องต้นสำหรับสามัญชน, http://www.pridiinstitute.com/autopage/show_page.php?h=๑&d_id=๕&d_id=๔

ประชาธิปไตย คือ การปกครองที่ความขัดแย้งในสังคมถูกขัดไปซึ่คราวภายใต้กติกาที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน และเป็นที่ยอมรับกัน^๓

ประชาธิปไตย หมายถึง การมีรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน คือ ต้องเป็นการปกครองประชาชนเป็นใหญ่ ในฐานะเป็นเจ้าของอำนาจจัดตั้ง ประชาธิปไตยเป็นรูปแบบการปกครองซึ่งอำนาจจัดตั้งโดยอยู่กับประชาชน และโดยประชาชนที่เป็นเสรีชนทั้งหมด ห้ามโดยทางอ้อมและทางตรง^๔

จากความหมายดังกล่าว อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าการปกครองด้วยระบบประชาธิปไตย ประชาชนในฐานะพลเมืองต้องมีอำนาจในการตัดสินใจในการปกครอง และมีความเห็นเที่ยมกันภายใต้หลักนิติรัฐ

ดังนี้ หลักการของระบบประชาธิปไตยควรจะประกอบด้วย^๕

1. สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ประชาชนพลเมืองไม่ว่าจะอยู่ในฐานะอะไร ห้ามผู้ปกครองและประชาชน จะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายอย่างเสมอภาคกัน
2. นิติรัฐ (Rule of Law) ซึ่งหมายถึง รัฐที่ปกครองด้วย “กฎหมาย” ไม่ใช่ปกครองด้วยอำนาจบารมี
3. อำนาจจัดตั้งเป็นของประชาชน (Sovereignty)
4. การปกครองโดยเสียงข้างมาก และสิทธิการค้านของเสียงส่วนน้อย (Majority Rule and Minority Rights)

^๓ ชัยอนันต์ สมุทาณิช, การปฏิรูปทางการเมือง คืออะไร ทำไม่ต้องปฏิรูป ปฏิรูปเพื่อใคร ปฏิรูปอย่างไร (กรุงเทพฯ: สุขุมและบุตร, ๒๕๖๗), หน้า ๔.

^๔ กระทรวงวัฒนธรรม, รัฐธรรมนูญกับการปกครองระบบประชาธิปไตย , <http://www.mculture.go.th/index.php/th/๒๐๑๓-๐๗-๐๓-๐๔-๔๔-๓๑/สาระน่ารู้และข้อมูลทางวัฒนธรรม/item/รัฐธรรมนูญกับการปกครองระบบประชาธิปไตย.html>.

^๕ วิชัย ตันศิริ, ศาสตร์การสอนความเป็นนักประชาธิปไตย (กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา มูลนิธิส่งเสริมนโยบายศึกษา, ๒๕๕๗), หน้า ๔๓.

ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบบประชาธิปไตยนับแต่ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา

๑.๒ ความหมายของ รัฐธรรมนูญ คำว่า “รัฐธรรมนูญ” ประกอบด้วยคำว่า “รัฐ” หมายถึง บ้านเมืองหรือแผ่นดินกับคำว่า “ธรรมนูญ” หมายถึงกฎหมายว่าด้วยระเบียบการ รัฐธรรมนูญ จึงหมายถึง

รัฐธรรมนูญ คือ กฎหมายที่วางระเบียบทรือกฎหมายที่ใช้ไว้กับรัฐ ตลอดจนความสัมพันธ์ ระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นเพื่อทำหน้าที่แบ่งแยกกันออกเป็นโดยปกติแล้ว รัฐธรรมนูญต้องตราขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร

กฎหมายรัฐธรรมนูญ คือ กฎหมายที่ว่าด้วยสถาบันการเมืองต่างๆ ในรัฐ ซึ่งรวมทั้งรัฐธรรมนูญ กฎหมายเทียบINAL الجاريเพื่อให้การเมืองและกฎหมายอื่นๆ ด้วยกฎหมายว่าด้วยระเบียบการ ปกครองแผ่นดินหรือรัฐ^๖ ประเทศไทยได้ใช้รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศไทย โดยกฎหมายใดๆ จะขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญไม่ได้

บางครั้งเรียกกฎหมายชนิดนี้ว่า “ธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน” หรือ “ธรรมนูญการปกครอง ราชอาณาจักร” บางประเทศเรียกว่า “ธรรมนูญ” ตามภาษาของเขารีบเปลี่ยนไป夷ว่า “กฎ บัตร” และ “กฎหมายวางแผนปกครองรัฐ”

หรืออาจจะกล่าวว่า รัฐธรรมนูญมีความหมายตามองค์ประกอบพื้นฐาน ๕ ประการ^๗ ดังนี้

1. เป็นกติกาสูงสุดของรัฐ หมายความอื่น ๆ ขัดหรือแย้งไม่ได้
2. กำหนดเด็ดขาดของการของระบบการเมือง และรูปแบบของระบบการปกครอง
3. กำหนดอำนาจของบุคคล คณะบุคคล และองค์กรสถาบันการเมืองการปกครอง
4. กำหนดสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชน

^๖ บริติ พนมยงค์, “ประชาธิปไตย” เมืองต้นสำหรับสามัญชน, อ้างแล้ว.

^๗ เชวนะ ไตรมาศ, การใช้กลไกรัฐธรรมนูญสำหรับประชาชน (กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา, ๒๕๔๖), หน้า ๓.

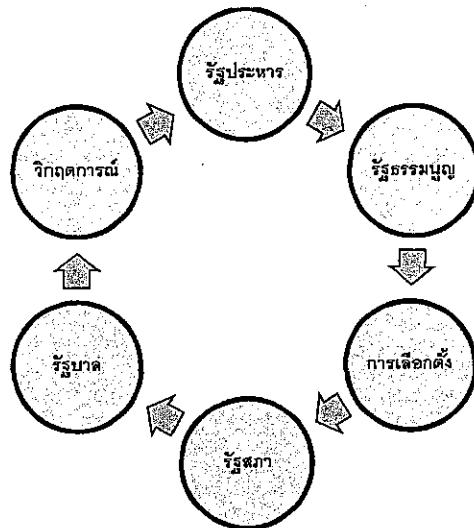
5. มีผลบังคับทั้งฝ่ายผู้ปกครองและประชาชนให้ต้องมีการยึดถือและปฏิบัติร่วมกัน

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐธรรมนูญ กับ ประชาธิปไตย

ภายหลังจากที่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณานาชาติให้เป็นระบอบประชาธิปไตย ราชบุรี รัฐธรรมนูญแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติทางรัฐสภา ทรงใช้อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรีและทรงใช้อำนาจดุลการทางศาล เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๕ ได้มีการทำหนังสือรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศไทย ซึ่งได้มีการประกาศใช้เมื่อ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๗๕ โดยรัฐธรรมนูญถือเป็นกติกาหลักทางการเมืองสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมือง จากทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งรวมแม้กระทั่งกลุ่มที่เสียเปรียบในสังคมก็สามารถเข้ามาใช้สิทธิตามหลักกติกาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญได้ รัฐธรรมนูญควรต้องมีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของรัฐธรรมนูญกับหลักการประชาธิปไตย ซึ่งในระบบประชาธิปไตยควรต้องมีการตรวจสอบและถ่วงดุล ระหว่างอำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจดุลการ ต้องมีความสมดุลและถ่วงดุลกันได้ รัฐธรรมนูญมิใช่เป็นหลักกติกาที่เป็นเครื่องมือของผู้ใช้อำนาจ หากแต่เป็น กรอบกติกาสำหรับจำกัดและหนี้ยวังอำนาจของผู้ใช้อำนาจแทนประชาชน^๓ และผู้ที่จะตัดสินว่า รัฐธรรมนูญควรเป็นเช่นไร จะรับร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับเพื่อใช้เป็นหลักกติกาในการปกครองบ้านเมืองหรือไม่ คือ ประชาชน โดยผ่านการลงประชามติ

การแสดงออกซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น สามารถพิจารณาได้จากการรัฐธรรมนูญที่อันเป็นกฎหมายสูงสุดของการปกครองประเทศไทย บางครั้งมีการกล่าวถึงรัฐธรรมนูญว่าขาดความเป็นประชาธิปไตย และพยายามเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ จนบางครั้งก่อให้เกิดปัญหาทางการเมือง นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปกครองในประเทศไทย ดังจะเห็นได้จากรูปแบบของจารกรรมการปกครองของประเทศไทยที่ได้รับการแนะนำว่าเป็นทางจรุบทว่าทางการเมือง แสดงตั้งรูป

^๓ เพียงอ้าง., หน้า ๑๐

รูปแสดงวงจรอุบัทชทางการเมืองไทย

วงจรอุบัทช (Vicious Cycle) หมายถึง วงจร หรือ วัฏจักร ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมลงไปเรื่อยๆ และหากไม่มีการแทรกแซงหรือแก้ไข วัฏจักรนี้ก็จะดำเนินต่อไปไม่สิ้นสุด^๕ สำหรับทางการเมืองแล้ว วงจรอุบัทชเป็นการแสดงให้เห็นถึงลักษณะทางการเมืองที่มีวัจารที่นำไปสู่การเสื่อมโทรมทางการเมือง กล่าวคือ ในระบบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีการเลือกตั้ง และเมื่อมีการเลือกตั้งจะมีการซื้อเสียง หรือการใช้นโยบายหาเสียง โดยใช้ลักษณะประชาชนเพื่อให้ประชาชนเลือกพรตคนเข้าสู่อำนาจจากการเมืองได้ และเมื่อพรตการเมืองได้รับเลือกตั้งเป็นเสียงข้างมากในสภานิติบัญญัติจะจัดตั้งรัฐบาลซึ่งประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะรัฐบาลผสม เมื่อมีการจัดตั้งรัฐบาลแล้วการบริหารประเทศ จะเกิดวิกฤติการณ์ความชัดแย้งทางการเมือง เกิดการประท้วงเรียกร้องจากประชาชนเพื่อให้รัฐบาลดำเนินการแก้ไข หากความชัดแย้งดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น ทหารซึ่งเป็นกลุ่มข้าราชการที่มีอำนาจและอิทธิพลในเมือง จะอ้างความชอบธรรมในการทำรัฐประหารเพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครอง และเพื่อความสงบสุขของประเทศชาติ หากคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงการปกครองไม่สำเร็จก็จะกล้ายเป็นกบฏ แต่หากว่าทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองได้สำเร็จก็จะถืออำนาจการปกครองโดยคณะกรรมการเป็นหลัก หลังจากนั้นจะมีการซึกรัฐธรรมนูญทั้งเพื่อไม่ให้ตนเองและคนมีความผิดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ หลังจากนั้น คณะกรรมการจะจัดให้มี

^๕ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี , วงจรอุบัทช , <https://th.wikipedia.org/wiki/วงจรอุบัทช>

การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาเพื่อเป็นหลักใช้ในการบริหารประเทศและเมื่อการร่างรัฐธรรมนูญแล้วเสร็จ รัฐบาลจะประกาศให้จัดมีการเลือกตั้งเพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่ระบบประชาธิปไตยอีกครั้งหนึ่ง

สำหรับตัวอย่างของวงจรอุบัทททางการเมืองที่เกิดขึ้นล่าสุด เช่น กรณี พระคเพ็ญได้รับเสียงข้างมากจากการเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ และมีมติให้ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อมาได้เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมือง ความขัดแย้งระหว่างประชาชนที่แยกเป็นคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) กับ แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) อีกทั้งความขัดแย้งภายในรัฐสภาระมีการตัดค้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฯ จนก่อให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองอย่างสูง เป็นเหตุให้ คณะกรรมการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๒๒ พ.ค. ๒๕๕๗ หลังรัฐประหาร มีประกาศให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สืบสุดลงยกเว้นหมวด ๒ คณะกรรมการรัฐสภาการหมวดอำนาจ ตลอดจนให้ยุบวุฒิสภา จนเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งให้มีสภานิตบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่แทนสภាឌแทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ และได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ทำการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อใช้ในการบริหารจัดการบ้านเมืองต่อไป และหากการจัดทำรัฐธรรมนูญแล้วเสร็จ ผ่านการเห็นชอบจากภาคประชาชน แล้วจะนำไปสู่การเลือกตั้งต่อไป

๓. รัฐธรรมนูญ กับการพัฒนาประชาธิปไตยของไทย

หากจะพิจารณาถึงกำเนิดประชาธิปไตยไทย จะเห็นว่ามาจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในโครงสร้างบนส่วนบนของรัฐเป็นด้านหลัก กล่าวคือ เกิดจากความขัดแย้งระหว่างพลังทางการสืบทอดวิถีทางการเมือง-การปกครอง กับความสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างชนชั้นนำที่กุมอำนาจการเมืองกับชนชั้นชั้นนำทางการที่เป็นกลไก-เครื่องมือของอำนาจ ทำให้การเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๕ จึงเป็นการเปลี่ยนจากสมบูรณ์แบบสู่ประชาธิรัชย์มาสู่ระบบประชาธิปไตย เป็นความขัดแย้งภายในระหว่างชนชั้นปกครอง คือ ระหว่างอำนาจรัฐ (State Power) ที่มีพระมหากษัตริย์ทรง

ตารางเปรียบเทียบจำนวนวันรัฐธรรมนูญ การเลือกตั้งและการกบฏ การปฏิวัติ การรัฐประหาร
ในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕-๒๕๕๕ (ต่อ)

รัฐธรรมนูญ และวันที่ประกาศใช้		การเลือกตั้ง		การกบฏ การปฏิวัติ การรัฐประหาร		
ฉบับที่	วัน เดือน ปี	ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ครั้งที่	วัน เดือน ปี	กลุ่มผู้ก่อการ
๒	๑๐ ม.ค. ๒๔๗๕	๒	๗ พ.ย. ๒๔๘๐	๒	๑๑ ม.ค. ๒๔๗๖	กบฎบวรเดช
๓	๑๐ พ.ค. ๒๔๘๙	๓	๑๒ พ.ย. ๒๔๘๑	๓	๘ พ.ย. ๒๔๙๐	คอมมิวนิสต์
๔	๙ พ.ย. ๒๔๙๐	๔	๖ ม.ค. ๒๔๙๙	๔	๑ ต.ค. ๒๔๙๑	กบฎเสนาธิการ
๕	๒๓ มี.ค. ๒๔๙๒	๕	๕ มี.ค. ๒๔๙๙	๕	๒๖ ก.พ. ๒๔๙๒	กบฎวังหกวน
๖	๙ มี.ค. ๒๔๙๕	๖	๒๙ ม.ค. ๒๔๙๑	๖	๒๙ มี.ย. ๒๔๙๔	กบฎแม่นรัตตัน
๗	๒๙ ม.ค. ๒๔๙๒	๗	๕ มี.ย. ๒๔๙๒	๗	๒๙ พ.ย. ๒๔๙๔	คอมมิวนิสต์
๘	๒๐ มี.ย. ๒๔๙๑	๘	๒๖ ก.พ. ๒๔๙๕	๘	๑๖ ก.พ. ๒๕๐๐	คอมมิวนิสต์
๙	๑๕ ธ.ค. ๒๔๙๕	๙	๒๖ ก.พ. ๒๕๐๐	๙	๑๑ ต.ค. ๒๕๐๑	คอมมิวนิสต์
๑๐	๗ ต.ค. ๒๕๐๗	๑๐	๑๕ ธ.ค. ๒๕๐๐	๑๐	๑๗ พ.ย. ๒๕๐๔	คอมมิวนิสต์
๑๑	๒๔ ต.ค. ๒๕๑๙	๑๑	๑๐ ก.พ. ๒๕๑๙	๑๑	๖ ต.ค. ๒๕๑๙	คอมมิวนิสต์
๑๒	๙ พ.ย. ๒๕๒๐	๑๒	๒๖ ม.ค. ๒๕๑๙	๑๒	๒๖ มี.ค. ๒๕๒๐	กบฎ ๒๖ มี.ค.
๑๓	๒๒ ธ.ค. ๒๕๑๗	๑๓	๔ เม.ย. ๒๕๑๙	๑๓	๒๐ ต.ค. ๒๕๑๐	คอมมิวนิสต์
๑๔	๑ มี.ค. ๒๕๑๙	๑๔	๒๔ เม.ย. ๒๕๑๒	๑๔	๑ เม.ย. ๒๕๑๔	กบฎ ๑ เม.ย.
๑๕	๙ ธ.ค. ๒๕๑๙	๑๕	๑๘ เม.ย. ๒๕๑๒	๑๕	๙ ก.พ. ๒๕๑๙	กบฎ ๙ ก.พ.

อุปนิสัยและวิถีชีวิตประจําวันของคน ในสังคมต้องมีความเป็นประชาธิปไตย^{๑๔} ดังนั้นควรตั้งคําถามว่า ลักษณะการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทยนับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๗๕ นี้รัฐธรรมนูญที่ประกาศใช้ ๑๙ ฉบับ มีการจัดการเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒๗ ครั้ง และมีการกบฏ การปฏิวัติ การรัฐประหาร ทั้งสิ้น ๒๕ ครั้ง โดยเฉพาะกรณีของการทำรัฐประหารของคณะ คสช. ในปี ๒๕๕๗ โดยไม่มีการประท้วงหรือการขัดขวางใดๆ พร้อมทั้งมีการยกเลิกรัฐธรรมนูญพร้อมจัดทำใหม่นั้น แสดงให้ถึงการพัฒนาประชาธิปไตยแบบไทยฯ ที่ควรจะเป็นหรือไม่

๔. บทสรุป ภาพหวังในอนาคต

จากการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยในประเทศไทยนับแต่ พ.ศ. ๒๕๗๕ ว่าจราจรการเมืองมักเข้าสู่ลักษณะของระบอบ军人 โดยมีการเลือกตั้ง จัดตั้งรัฐบาล เกิดวิกฤตการณ์ การทำรัฐประหาร ยกเลิกรัฐธรรมนูญเดิม และจัดทำร่างรัฐธรรมนูญใหม่ เมื่อแล้วเสร็จจะประกาศใช้พร้อมจัดให้มีการเลือกตั้งต่อไป

แต่ในความเป็นจริงแล้ว สาระเนื้อหาประชาธิปไตยที่เราแสวงหาหนึ่นน่าจะเป็นประชาธิปไตยที่ทุกคนควรยึดหลักนิติธรรม เคารพหลักกฎหมาย และสิทธิของผู้อื่นโดยเฉพาะการยึดประโยชน์ของชาติ โดยส่วนรวมมากกว่าข้อเรียกร้องประชาธิปไตยของบุคคลและส่วนตน ที่สังคมจะต้องสร้างสังคมธรรมาภิบาลขึ้นในระบบประชาธิปไตย ที่ต้องไม่มีคนเหาประโยชน์จากประชาธิปไตยโดยการเบียดบังผลประโยชน์ของชาติ และความไม่เชื่อสัตย์สุจริต^{๑๕} ดังนั้นการพัฒนาการเมืองการปกครองของไทยให้เข้าสู่ระบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ ทั้งรัฐบาล ข้าราชการและประชาชน อาจต้องใช้ความอดทน และร่วมมือกันในการพัฒนาประเทศต่อไป

^{๑๔} นิรัณ อินคร, ประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญ กับความเสมอภาค, http://www.admincourt.go.th/o_o_web/o_o_academic/document/o_o_case/๒๐๐๘๐๖๐๒_democracy.pdf

^{๑๕} โกวิทย์ พวงงาม, ตลอดหัส ๓ การพัฒนา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม การพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาการเมืองประชาธิปไตย (กรุงเทพฯ: เสมารัฐ, ๒๕๕๙) หน้า, ๔๗๖.

บรรณานุกรม

กระทรวงวัฒนธรรม, รัฐธรรมนูญกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย , <http://www.mculture.go.th/index.php/th/๒๐๑๓-๐๗-๐๓-๐๔-๔๕-๓๑/สาระน่ารู้และข้อมูลทางวัฒนธรรม/item/รัฐธรรมนูญกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย.html>.

โภวิทย์ พวงงาม, ถอดรหัส ๓ การพัฒนา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม การพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาการเมืองประชาธิปไตย (กรุงเทพฯ: เสนอธรรมา, ๒๕๕๙) หน้า, ๔๖。

http://www.oec_academic/document/oec_case/๒๐๐๘๘๐๒_democracy.pdf
autopage/show_page.php?h=๑&&d_id=๕&&d_id=๔

ชัยอนันต์ สมุ天花板, การปฏิรูปทางการเมือง คืออะไร ทำไมต้องปฏิรูป ปฏิรูปเพื่อใคร ปฏิรูปอย่างไร (กรุงเทพฯ: สุขุมและบุตร, ๒๕๓๘)

ชัยอนันต์ สมุ天花板, ข้อมูลพื้นฐาน ๘๐ ปี ประชาธิปไตย ๒๕๗๔-๒๕๕๕. (กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายศึกษา (ภายใต้มูลนิธิส่งเสริมนโยบายศึกษา), ๒๕๕๗), หน้า ๒๗.

ชัยอนันต์ สมุ天花板, รัฐ พิมพ์ครั้งที่ ๓ (กรุงเทพฯ: [บริษัท พี.เพรส, ๒๕๕๗]), หน้า ๒๒๕.

เชาวนະ ไตรมาศ, การใช้กลไกรัฐธรรมนูญสำหรับประชาชน (กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา, ๒๕๕๙) , หน้า ๓.

นิรញย อินดร, ประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญ กับความเสมอภาค, http://www.admincourt.go.th/pridipriy_phumyakorn_pridi_institute.com/
ปรีดิ พนมยศ, ประชาธิปไตย” เป็นองค์ความรับสัมภัญชณ, <https://th.wikipedia.org/wiki/วงศ์อุบາท>
วิชัย ตันติริ, ศาสตร์การสอนความเป็นนักประชาธิปไตย (กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา มูลนิธิส่งเสริมนโยบายศึกษา, ๒๕๕๗), หน้า ๔๓.

สารานุกรมปรัชญาออนไลน์ฉบับสังเขป, <http://www.philospedia.net/democracy.html>.